

ringsselskaber. Alene disse selskaber er undergivet forsikringstilsynets tilsyn. Andre selskaber er det omvendt forbudt at drive forsikringsvirksomhed i Danmark.

Man er imidlertid blevet stående ved den nuværende formulering, idet man finder, at spørgsmålet om ændring af lovens regler om tjenesteydelser bør tages op til samlet overvejelse, når et kommende EF-direktiv om tjenesteydelser inden for skadesforsikringsområdet foreligger. Siden 1977 har der i EF-rådets regie været forhandlet om Kommissionens forslag til et sådant direktiv (det såkaldte 2. skadesforsikringsdirektiv), men det vil formentlig være en årrække, inden dette direktiv kan vedtages og skal gennemføres i dansk ret. Indtil det tidspunkt kan direkte forsikring, bortset fra coassurance, kun drives af forsikringsvirksomheder, der er etableret her i landet. Det bemærkes herved, at udenlandske selskabers tjenesteydelser i Danmark vil kræve en særlig lovregulering, idet lovforslaget ligesom lovens nuværende regler efter deres indhold ikke er egnede til at regulere forsikringsvirksomhed, der drives i form af tjenesteydelser fra selskaber, der ikke er etableret i Danmark.

Hvad specielt angår udenlandske selskaber, er det derfor efter lovforslagets § 219, der svarer til den gældende lovs § 130, forbudt udenlandske selskaber, der ikke er etableret her i landet ved generalagentur, at drive virksomhed i form af tjenesteydelser – med mulighed for undtagelse for genforsikring og coassurance, jfr. stk. 3.

Bestemmelserne i stk. 2 svarer til den nugældende lov, idet man dog har præciseret, at lov om aktieselskaber *kun* finder anvendelse i det omfang, det er fastsat i forsikringsvirksomhedsloven. Denne præcision skyldes, at det allerede følger af aktieselskabslovens § 1, at den finder anvendelse på forsikringsaktieselskaber, medmindre andet er bestemt.

Efter stk. 3 har industriministeren mulighed for at fastsætte særlige regler eller afvigelser for genforsikringsvirksomhed og coassurancevirksomhed.

For så vidt angår genforsikring findes en noget lignende regel i den gældende lovs § 2, stk. 7, mens reglen, for så vidt angår coassurance, er ny. At coassurance er medtaget skyldes EF's direktiv om coassurance af 13. maj 1978, og bestemmelsen vil alene blive brugt til gennemførelse af EF-forpligtelser. Direktivet er aftrykt som bilag.

Det bemærkes, at genforsikring og coassurance ofte tjener samme formål, men at der i fremgangsmåden er forskelle, idet man ved genforsikring fra forsikringstagerens side kontraherer med ét selskab, der igen afdækker en del af sin risiko ved genforsikring hos et andet selskab, mens forsik-

ringstageren ved coassurance kontraherer direkte med flere samvirkende selskaber.

At genforsikring og coassurance i lovforslaget er nævnt allerede i § 1, skyldes, at denne virksomhed på grund af de nævnte EF-regler skal kunne drives i form af tjenesteydelsesvirksomhed, således at der her er en undtagelse fra kravet i stk. 1, således som denne bestemmelse må fastlægges under hensyntagen til kravene i § 5. Det bemærkes, at genforsikringsvirksomhed allerede i dag i vidt omfang på grund af sin særlige beskaffenhed er undtaget fra de almindelige regler i loven.

Mens beføjelsen til at fastsætte særlige regler for genforsikring efter den gældende lov tilkommer forsikringsrådet, er den i forslaget tillagt industriministeren. Der er tale om ved generel regelfastsættelse at foreskrive lempelser og (andre) særlige regler, og det findes af principielle grunde rettest, at dette sker i form af bekendtgørelse fra industriministeren. Denne bekendtgørelse vil dog i et vist omfang kunne tillægge forsikringstilsynet beføjelse til at foreskrive lempelser, ligesom tilfældet er efter bekendtgørelser i henhold til gældende lov.

Når forslaget benytter den dobbelte formulering »særlige regler eller afvigelser fra loven« skyldes det, at hvor man f. eks. alene fritager coassurancevirksomhed fra etableringskravet i § 220, kan man dårligt tale om, at der er fastsat særlige regler. I andre tilfælde vil der derimod blive tale om, at man i bekendtgørelsen erstatter regler, der normalt gælder for direkte forsikringsvirksomhed med andre, særlige regler for coassurancevirksomhed eller genforsikringsvirksomhed.

Det bemærkes, at efter coassurancedirektivets art. 10 skal dette være gennemført i medlemsstaterne senest den 1. december 1979.

Til § 2 (§ 2, stk. 1, litra a, b og c, stk. 2 og 4)

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, er ny. Den tilsigter at afgrænse lovforslagets anvendelsesområde over for loven om tilsyn med pensionskasser. I øvrigt svarer stk. 1 til gældende lov.

Stk. 2 indeholder ud over redaktionelle ændringer en henvisning til forslagens § 257, hvilket indebærer, at reglerne i lov om Statsanstalten for Livsforsikring om mortifikation af livsforsikringspolicer, der omfatter såvel de af Statsanstalten som af private selskaber udstedte policer, foreslås overført til nærværende lov.

Den gældende lovs stk. 3 og stk. 5 er ikke foreslået opretholdt, da bestemmelserne er overflødige, jfr. bemærkningerne til § 193 og § 247. I forslaget udgår endvidere bestemmelsen i den gældende lovs § 2, stk. 1, om, at loven ikke finder anvendel-